

[Ingrid Rasmussen]

Der er ingen tvivl om, at der stilles store krav til ambulancefolkens menneskelige kvaliteter, og at redderne dagligt udsættes for meget stressende arbejdsituationer. Kravene til reddernes uddannelse hænger således nøje sammen med ambulancernes indretning, køreegenskaber og udstyr.

Den optimale udnyttelse af det teknologiske udstyr skal også ses i sammenhæng med investeringer i det øvrige sundhedssystem. For at syge eller tilskadedkomne kan sikres bedst mulig transport med eventuel behandling, kræves det, at ambulancerne er af en sådan beskaffenhed, at redderne i påkommende tilfælde har mulighed for at fungere som sygehusvæsenets forlængede arm. I specielle ulykkestilfælde er der behov for, at læger rykker ud sammen med ambulancer; erfaringerne herhjemme fra samt fra Norges og Sveriges storbyområder viser samstemmende, at der reddes menneskeliv med en hurtigere og mere indgribende behandling, idet præhospitalsbehandlinger giver patienterne bedre overlevelsesmuligheder. Vi bør sikre, at Danmarks ambulanceberedskab ikke sækker agterud i forhold til andre landes ambulanceordninger.

Grethe Fenger Møller (KF):

Ja, jeg tror ikke, der er ret mange – det gælder i hvert fald ikke mig – der kan være uenige i de målsætninger, som fru Ingrid Rasmussen anlagde for ambulancetjenesten. Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at det er væsentligt at have en hurtig og en effektiv ambulancetjeneste, en rimelig bemanning, en optimal udnyttelse af udstyret og et veluddannet personale.

Men spørgsmålet er så, hvordan vi klarer problemerne, og dér er det min opfattelse og den konservative folketingsgruppes opfattelse, at den måde, vi i dag har organiseret arbejdet på, hvor det er de enkelte sygehuskommuner, der har ansvaret for ambulancetjenesten, faktisk er en effektiv og fornuftig måde at tilrettelægge arbejdet på. Vi mener ikke, at det ville være mere fremmende for effektiviteten, hvis vi kom med et system, hvor vi centralt fastlagde standarder og normer, og vi mener også, at det nuværende aftalesystem, som findes mellem sygehuskommunerne og Falck, allerede indeholder mulighed for, at man lokalt kan aftale de ting, som forslagsstillerne anfører i beslutningsforslaget.

Derfor er nogle af de ting, som fru Ingrid Rasmussen var inde på, sådan set allerede i gang. I øjeblikket er der forsøg med lægeudrykningsordninger, og i den forbindelse synes jeg, det er væsentligt at understrege, at både Amtsrådsforeningen, Sundhedsstyrelsen og Københavns Kommune har givet udtryk for, at man ønsker at foretage en evaluering af de forsøg, der er foregået, før man tager stilling til, hvordan man skal køre videre.

Jeg synes også, det var meget væsentligt, det, ministeren var inde på, og som jeg tror vi alle er optaget af, nemlig hurtigt at hjælpe folk. Det gælder for de fleste tilfælde af hjertestop, hvor det altså er nødvendigt at kunne gribe ind inden for de første 4–5 minutter, efter at hjertestoppet indtræder, og det er klart, at det kan man klare nemmere i hovedstadsområdet og i de større byer, end man kan klare det i de mere tyndt befolkede dele af landet.

Jeg synes også, det er væsentligt at understrege, at der allerede i dag i den seneste forlængelse af standardoverenskomsten mellem Amtsrådsforeningen og Falck indgår forslag til en forbedring af ambulancepersonalets efteruddannelse, og det synes jeg er væsentligt.

Jeg mener også, at det er rigtigt at fastslå, at som reglerne er, så er ambulancebetjeningen allerede i dag undergivet Sundhedsstyrelsens tilsyn.

Endelig kan man ikke lade være med at pege på, at det her vil betyde merudgifter for amterne, og at såvel Amtsrådsforeningen som Københavns og Frederiksberg Kommuner har afvist forslaget.

Som sagt jeg er enig i målsætningen i det, fru Ingrid Rasmussen gav udtryk for, men jeg mener altså, at midlerne til at opfylde denne målsætning findes i den ordning, vi allerede har i dag.

Jeg skal derfor på den konservative folketingsgruppes vegne sige, at vi ikke kan medvirke til forslagets gennemførelse.

Birgitte Husmark (SF):

Det er nu tredje gang, SF er medforlagsstiller til en ambulancelov, og vi må sige, at der ikke er blevet mindre brug for en sådan lov nu, hvor jagten på alle, næsten alle, offentlige udgifter er i fuld gang.

Det her er jo kun i nogle tilfælde en offentlig udgift, men i hvert fald en af det offentlige be-